

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascési proficere cupientium utilitatem ac
subsídium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 7. De Obedientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

ficut lacrimam parentum amorem: Qui autem utrosque amores
 fibus & in uno corde claudi posse putat, is seipsum decipit. Ve-
 Spiritus ista est ars Diaboli, inquit Platus, quæ illi in Parente
 at: non nostro Adamo nimium bene processit. Nam quid
 interest, inquit S. Augustinus, utrum in uxore, an in
 modo non Matre, dum tamen Eva in qualibet muliere, caveatur?
 us, sed nam ista, umbra pietatis de foliis illius arboris venit,
 os debet quibus se primi Parentes nostri damnabili pietate texe-
 rit sequuntur. Merito ergo S. Hieronymus Nepotianum ad-
 jubemus hortatus dixit: Ecce Adversarius in pectore tuo Chri-
 que intestum conatur occidere. Licet parvulus ex collo pen-
 e, ut imedeat Nepos, licet sparsa crine & scissis vestibus ubera,
 in imped quibus te nutrierat, Mater ostendat: licet in limine Pa-
 oc est iter jaceat, per calcatum perge Patrem. Siccis oculis
 & perda ad vexillum crucis evola. Solum Pietatis genus est, in
 in aperta hac re esse crudelem.

§. VII.

De obedientia.

I. Est virtus, quæ promptam reddit Hominis vo-
 luntatem ad implendam voluntatem præcipientis; de
 qua quatuor notanda sunt Ascetæ.

II. Primum est substantia & perfectio illius:
 quam quidem cognitionem haud difficulter conseque-
 tur, si eandem secundum quatuor dimensiones conside-
 raverit: Et I. quidem *Altitudinem* sciat in eo consiste-
 re, ut non tantum in primo & secundo gradu quis hæ-
 reat, id est, potentias exteriores & voluntatem ad id,
 quod imperatum est, exequendum applicet, sed etiam
 judicium suum cum Superioris judicio conformet; quo
 sensu illud S. Apostoli intelligi potest? Omnis, id est,

tota anima secundum omnes potentias, potestioribus
 sublimioribus subdita sit. 2. *Profunditatem* sciat
 sitam esse, ut non tantum majoribus, sed etiam
 minoribus se subiiciat, quemadmodum S. Ignatius
 commendavit dicens: valde necessarium est, ut
 non solum Superiori Societatis vel domus, sed
 subordinatis officialibus, qui ex illo Authority
 ceperunt, obediant; & afuescant non intueri, qui
 sit, cui obediant, sed potius: quis ille sit, propter
 & cum in omnibus obediant, qui est Christus Dominus
 Ita sane B. Aloysius fecisse scribitur, qui licet
 natus illustrissimo, minimis tamen Coadiutoribus
 tanta humilitate ac reverentia obediens, ut
 ipsi P. Generali obedire posset. 3. *Latitudinem*
 in eo positam, ut non tantum in illis, quae
 à Superioribus praecepta sunt, sed etiam, quae
 obligatione imperantur, imò & in iis, in quibus
 expressum praeceptum, sed solum signum
 Superioris cernitur, in spiritu amoris, & non
 tione timoris, ut S. Ignatius loquitur, obediens
Longitudinem denique in eo consistere sciat ut
 exemplum sui servatoris supradictam obedientiam
 ceat usque ad mortem, ut cum veritate olim in
 vitae articulo dicere queat: consummatum est:
 illud quoque ejusdem Christi cum magno suo
 adicere queat, In manus tuas commendo spiritum
 um.

III. Secundum est, ut bene cognoscat
 stantias ad perfectionem obedientiae requisitas,
 quidem fusiùs supra §. 1. sunt explicatae, breviter
 à S. Bonaventura indicatae, dum ait: Obedientia
 bet esse prompta sine dilatione, devota sine dedecore

ione, voluntaria sine contradictione, simplex sine dis-
 cussione, perseverans sine cessatione, ordinata sine de-
 viatione, jucunda sine turbatione, strenua sine pusilla-
 tate, & universalis sine exceptione. Qualiter nos
 audivimus nostros Superiores, taliter nostras exaudit
 DEUS orationes.

IV. Tertium est, ut non tantum summam de
 virtute hac æstimationem concipiat, sed etiam radices
 hauriat, ex quibus dignitas perfectioque illius oritur,
 quarum quidem quinque possunt assignari. 1. Quia
 per votum obedientiæ non tantum corpus proprium,
 quod per castitatem offertur, nec tantum res exte-
 riores, quæ per votum paupertatis DEO consecrantur;
 sed ipsa voluntas, quæ omnibus potior est, dedicatur.
 2. Quia votum obedientiæ continet sub se alia vota,
 cum ad votum illud spectet, servare omnia; quæ sub præ-
 ceptum cadunt, vel sub peccato obligant, qualia utique
 etiam castitas & paupertas censentur. 3. Quia votum
 obedientiæ propriè se extendit ad actus Religionis,
 quantum autem aliquid propinquius fini est, tantum melius
 censetur. Atque hæ tres rationes à S. Thoma affe-
 runtur, ex quibus ille deducit, hoc magis esse essentia-
 le votum, quam reliqua; cum illa duo sine obedientia
 neutiquam constituent Religiosum, obedientia verò
 secundum regulam sola à quibusdam Religionibus, ut
 Carthusiensi & Benedictina voveatur. 4. Quia virtus
 obedientiæ est origo, materque omnium virtutum, ut
 supra ex S. Augustino vidimus. 5. Quia summam cum
 caritate conjunctionem habet, cum utraque secundum
 beneplacitum divinum actiones suas dirigat; Utraque
 fit virtus generalis ad mandatorum custodiam impel-
 lens; utraque fit virtutum reliquarum forma & parens:

utraq; idem cum DEO velle & nolle habeat, amo
 diversa ratione, nempe caritas per modum amicitie
 dicitur, obedientia per modum subditi. Ex quibus omnibus
 te al
 diu
 qua
 tius
 con
 quo
 3. E
 ijfde
 ben
 ped
 min
 me
 strep
 nes
 con
 gab
 tis:
 ris g
 ftu
 cen

dem colligitur, obedientiam afferre triplicem h
 perfectionem, juxta triplicem scilicet titulum, h
 dum quem considerari potest. Nam quatenus
 pliciter ut homo spectatur, eum perficit, dum
 naturalem suum statum reducit, omnesque inf
 potentias rationi, velut parti superiori, subiit: h
 quatenus politicè consideratur, ut *membrum commu*
ratis vel reipublicæ, eundem perficit; dum eum
 capiti subordinat, & per hoc ipsam politici corpor
 colunitatem conservat: denique quatenus ut *Re*
sus perfectionis studiosus spectatur, ipsum perficit,
 eum DEO ipse perfectissime conjungit, & subiit:
 cumque caritatem & reliquarum virtutum super
 raliū apparatus adducit.

V. Quartum est, ut bene cognoscat portio
 pedimenta, quæ ab hoc tam necessario ac salutari
 dientia exercitio impediunt; simulque apta sciat
 pro illdem removendis. Sunt autem ejusmodi imp
 edimenta quatuor præcipuè, & ea ferè, quæ auditum
 minus vocem ab alio prolatam exaudiat, impediunt
 est, *Si organum auditus sit destructum*, id est, si in
 periore non DEUM, sed hominem duntaxat spe
 mus; hoc enim errore perseverante, mirum non
 Superioris mandata temerè negligantur. Unde h
 patet, quòd sit remedium huic impedimento
 vendum, illud scilicet, quod S. Ignatius præscripsit
 cens: versari debet ob oculos DEUS Creator ac
 minus noster, propter quem homini obedientia p
 statur. 2. est, *Si digiti auri inserantur*, id est, car
 acc

amor cor occupet; nam ut rectè Thomas de Kempis dixit, quia adhuc nimis inordinatè te diligis, ideo plenè te aliorum voluntati resignare trepidas. Hinc remedium ab eodem dictatum arripiendum; Juvat non quælibet res adepta vel multiplicata exteriùs, sed potiùs contempta, & decisa ex corde radicitùs. Noli ergò concupiscere, quod non licet habere. Noli habere, quod te potest impedire, & libertate interiori privare.

3. Est *tumultus hominum*, id est, respectus & timor ipsidem displicendi; pro quo proin removendo adhibendum iterum est medium à Thoma Kempensi supeditatum, dum ait: quis es tu, ut timeas à mortali homine? hodie est, & cras non comparet. DEUM time, & hominum terrores non expavescas.

4. Est *strepitus aque aut alterius rei*: id est, curæ & sollicitudines animum vellicantes; verè enim frequenter frustra conturbatur homo: thesaurizat, & ignorat cui congregabit ea. Unde sequendum S. Pauli consilium dicitis: Nolite conformari huic sæculo (inutilibus vos curis gravantes) sed reformamini in novitate sensûs vestri, ut proberis, quæ sit voluntas DEI bona, beneplacens, & perfecta.

§. VIII.

De Gratitude.

I. Est Virtus, quâ beneficia ab aliis accepta agnoscimus, laudamus, & pro viribus recompensare conamur; de qua *Sequentia* tria scire debet Asceta.

II. Primum est, ut bene sciat, *pro quibus beneficiis* agendæ sint gratiæ; nam, ut bene Cicero notavit, acceptorum beneficiorum delectus habendi, & imprimis